

Спрямо подсъдимият И. Г. И. е повдигнато обвинение по **чл. 255 ал. 3 вр. с ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. с чл. 26 ал. 1 от НК** за това, че през периода 13.01.2011 г. до 14.06.2012 г., при условието на продължавано престъпление, при условията на посредствено извършителство, чрез Н.И.Г. ЕГН ***** – ***** на ЕН ДЖИ ГРУП ЕООД София, от която не може да се търси наказателна отговорност поради незнание на фактическите обстоятелства, принадлежащи към състава на престъплението по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, в качеството на ***** и ***** на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД- ПЛОВДИВ с ЕИК 160000847, е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо 28423,70 лв., представляващи дължим данък върху добавената стойност в размер на 20059 лв. и корпоративен данък за финансовата 2011 г. в размер на 8364,70 лв. на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД - ПЛОВДИВ с ЕИК 160000847, като при водене на счетоводството на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД ПЛОВДИВ с ЕИК 160000847 е съставил и използвал документи с невярно съдържание - отчетни регистри, дневници за покупки към СД по ЗДДС на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД - ПЛОВДИВ с ЕИК 160000847 съгласно чл. 124, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от Закона за данъка върху добавената стойност и чл. 113, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за приложение на Закона за данъка за добавена стойност за данъчни периоди м. април, м. август, м. септември и м. декември 2011 г. и м. януари, м. април и м. юни 2012 г., в които е отразил фактури по неполучени доставки с право на пълен данъчен кредит и е приспаднал неследващ се данъчен кредит, като е потвърдил неистина в писмени декларации, които се изискват по силата на закон и правилника за приложението му съгласно чл. 125, ал. 1 от ЗДДС и чл. 116, ал. 1 от ППЗДДС и чл. 91, ал. 1 от ЗКПО, както следва:

1. През м. март 2011 г. при водене на счетоводство и упражняване на стопанска дейност, е ползвал документ с невярно съдържание, отчетен регистър - дневник за покупки на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД - ПЛОВДИВ с ЕИК 160000847 за м. март 2011 г., в който е отразил данъчна фактура с право на пълен данъчен кредит за доставка на стоки и услуги за м. март 2011 г. както следва:

- фактура № 2397/17.03.2011 г. с посочен доставчик „Мимтрей“ ЕООД с данъчна основа 5005 и ДДС в размер на 1001 лв., без да е налице доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по нея,

а на 13.04.2011 г. е избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в размер на 1001 лв., като в Справка декларация по ЗДДС с вх. № 16001706944/13.04.2011 г. за данъчен период м. март 2011 г., подадена в ТД на НАП Пловдив по електронен път с класифициран електронен подпис с физически носител на подписа Н.И.Г. е потвърдил неистина относно размера

на получените доставки и начислен ДДС по доставките с право на данъчен кредит и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 6388.85 лева вместо действително установеното ДДС за внасяне в размер 5387.85, като е приспаднал неследващ данъчен кредит в размер на 1001 лв.

2. През м. юли 2011 г. при водене на счетоводство и упражняване на стопанска дейност, е ползвал документ с невярно съдържание, отчетен регистър - дневник за покупки на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД - ПЛОВДИВ с ЕИК 160000847 за м. юли 2011 г., в който е отразил данъчни фактури с право на пълен данъчен кредит за доставка на стоки и услуги за м. юли 2011 г., както следва:

- фактура № 786/08.07.2011 г. с посочен доставчик „ТЕХНОБИЛД“ ЕООД с данъчна основа 10500 лв. и ДДС в размер на 2100 лв.

- фактура № 802/20.07.2011 г. с посочен доставчик „ТЕХНОБИЛД“ ЕООД с данъчна основа 9750 лв. и ДДС в размер на 1950 лв.

- фактура № 816/25.07.2011 г. с посочен доставчик „ТЕХНОБИЛД“ ЕООД с данъчна основа 9750 лв. и ДДС в размер на 1950 лв.

без да са налице доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по нея,

а на 12.08.2011 г. е избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в размер на 6000 лв., като в Справка декларация по ЗДДС с вх. № 16001780026/12.08.2011 г. за данъчен период м. юли 2011 г., подадена в ТД на НАП Пловдив по електронен път, с класифициран електронен подпис с физически носител на подписа Н.И.Г. е потвърдил неистина относно размера на получените доставки и начислен ДДС по доставките с право на данъчен кредит и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 12762,39 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне в размер на 6762,39 лв. като е приспаднал неследващ данъчен кредит в размер на 6000 лв.

3. През м. август 2011 г. при водене на счетоводство и упражняване на стопанска дейност е ползвал документ с невярно съдържание, отчетен регистър - дневник за покупки на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД ПЛОВДИВ с ЕИК 160000847 за м. август 2011 г., в който е отразил данъчни фактури с право на пълен данъчен кредит за доставка на стоки и услуги за м. август 2011 г., както следва :

- фактура № 833/02.08.2011 г. с посочен доставчик „ТЕХНОБИЛД“ ЕООД основа 7000 лв. и ДДС в размер на 1400 лв.

- фактура № 870/31.08.2011 г. с посочен доставчик „ТЕХНОБИЛД“ ЕООД основа 9490 лв. и ДДС в размер на 1898 лв., □

без да са налице доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по нея,

а на 12.09.2011 г. е избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в размер на 3298 лв. като в Справка декларация по ЗДДС с вх. №

16001792125/12.09.2011 г. за данъчен период м. август 2011 г., подадена в ТД на НАП Пловдив по електронен път, с класифициран електронен подпис с физически носител на подписа Н.И.Г., е потвърдил неистина относно размера на получените доставки и начислен ДДС по доставките с право на данъчен кредит и е променил резултата за периода, като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 7666,61 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне в размер на 4368,61 лв. като е приспаднал неследващ данъчен кредит в размер на 3298 лв.

4. През м. ноември 2011 г., при водене на счетоводство и упражняване на стопанска дейност, е ползвал документ с невярно съдържание, отчетен регистър - дневник за покупки на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД - ПЛОВДИВ с ЕИК 160000847 за м. ноември 2011 г., в който е отразил данъчни фактури с право на пълен данъчен кредит за доставка на стоки и услуги за м. ДЕКЕМВРИ 2011 г както следва:

- фактура № 1525/08.11.2011 г. с посочен доставчик „БОРДО СТРОЙ“ ЕООД с данъчна основа 9350 лв. и ДДС в размер на 1870 лв.

- фактура № 1528/14.11.2011 г. с посочен доставчик „БОРДО СТРОЙ“ ЕООД с данъчна основа 6750 лв. и ДДС в размер на 1350 лв.

- фактура № 1530/18.11.2011 г. с посочен доставчик „БОРДО СТРОЙ“ ЕООД с данъчна основа 11425 лв. и ДДС в размер на 2285 лв.,

без да са налице доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по нея,

а на 13.12.2011 г. е избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в размер на 5505 лв. като в Справка декларация по ЗДДС с вх. № 16001846405/13.12.2011 г. за данъчен период м. ноември 2011 г., подадена в ТД на НАП Пловдив по електронен път, с класифициран електронен подпис с физически носител на подписа Н.И.Г., е потвърдил неистина относно размера на получените доставки и начислен ДДС по доставките с право на данъчен кредит и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 8333,59 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне в размер на 6187,56 лв. като е приспаднал неследващ данъчен кредит в размер на 5505 лв.

5. През м. декември 2011 г. при водене на счетоводство и упражняване на стопанска дейност, е ползвал документ с невярно съдържание, отчетен регистър - дневник за покупки на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД - ПЛОВДИВ с ЕИК 160000847 за м. декември 2011 г., в който е отразил данъчна фактура с право на пълен данъчен кредит за доставка на стоки и услуги за м. декември 2011 г., както следва:

- фактура № 1547/12.12.2011 г. с посочен доставчик „БОРДО СТРОЙ“ ЕООД с данъчна основа 6505 лв. и ДДС в размер на 1301 лв., без да е налице доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по нея,

а на 13.01.2012 г. е избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в размер на 1501 лв., като в Справка декларация по ЗДДС с вх. №

16001863487/13.01.2012 г. за данъчен период м. декември 2011 г., подадена в ТД на НАП Пловдив по електронен път, с класифициран електронен подпис с физически носител на подписа Н.И.Г., е потвърдил неистина относно размера на получените доставки и начислен ДДС по доставките с право на данъчен кредит и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 6764,12 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне в размер на 1880,85 лв. като е приспаднал неследващ данъчен кредит в размер на 1301 лв.

6. През м. март 2012 г. при водене на счетоводство и упражняване на стопанска дейност, е ползвал документ с невярно съдържание, отчетен регистър - дневник за покупки на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД ПЛОВДИВ с ЕИК 160000847 за м. март 2012 г., в който е отразил данъчни фактури с право на пълен данъчен кредит за доставка на стоки и услуги за м. март 2012г. както следва:

- фактура № 163/02.03.2012 г. с посочен доставчик „БИДА 19“ ЕООД с данъчна основа 6100 лв. и ДДС в размер на 1220 лв., без да са налице доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по нея,

а на 11.04.2012 г. е избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в размер на 1220 лв., като в Справка декларация по ЗДДС с вх. № 16001917888/11.04.2012 г. за данъчен период м. март 2012 г., подадена в ТД на НАП Пловдив по електронен път, с класифициран електронен подпис с физически носител на подписа Н.И.Г., е потвърдил неистина относно размера на получените доставки и начислен ДДС по доставките с право на данъчен кредит и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 4416.48 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне в размер на 1405,85 лв. като е приспаднал неследващ данъчен кредит в размер на 1220 лв.

7. През м. май 2012 г. при водене на счетоводство и упражняване на стопанска дейност, е ползвал документ с невярно съдържание, отчетен регистър дневник за покупки на АКИЛ ИНДУСТРИ ЕООД - ПЛОВДИВ с ЕИК 160000874 за м. май 2012 г., в който е отразил данъчна фактура с право на пълен данъчен кредит за доставка на стоки и услуги за м. май 2012 г., както следва:

- фактура № 109/17.05.2012 г. с посочен доставчик „*** 1991“ ЕООД с данъчна основа 8670.13 лв. и ДДС в размер на 1734 лв., без да е налице доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по нея,

а на 14.06.2012 г. е избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в размер на 1734 лв., като в Справка декларация по ЗДДС с вх. № 16001966152/14.06.2012 г. за данъчен период м. май 2012 г., подадена в ТД на НАП Пловдив по електронен път, с класифициран електронен подпис с физически носител на подписа Н.И.Г., е потвърдил неистина относно размера на получените доставки и начислен ДДС по доставките с право на данъчен кредит и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за

възстановяване в размер на 3776,11 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне в размер на 2042,11 лв. като е приспаднал наследващ данъчен кредит в размер на 1734 лв.,

като на 30.03.2012 г. е избегнал установяването и плащането на данъчно задължение в големи размери 8364.70 лв. за календарната 2011 г. като в ГДД вх. № 1600И0076842/30.03.2012 г., подадена пред ТД на НАП-Пловдив по електронен път, с класифициран електронен подпис с физически носител на подписа Н.И.Г. е потвърдил неистина, относно счетоводен финансов резултат - загуба 8589,96 лв. в част IV, т. 3.2. от декларацията, а действително установеното е данъчна /облагаема/ печалба в размер на 85525 лв. и е променил резултата за финансовата година, като в част IV, т. 11 е декларирал корпоративен данък за внасяне 0,00 лв., а в действително установения корпоративен данък за внасяне е 8364,70 лв.

Прокурорът поддържа обвинението от фактическа и правна страна, като счита, че събраните в хода на досъдебното производство гласни и писмени доказателства изцяло подкрепят възприетата от обвинението фактическа обстановка. Пледира за осъдителна присъда с налагане на наказание лишаване от свобода, като изразява становище, че наказание определено при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК, предвид наличие на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, ще съответства на обществената опасност на деянието и дееца. Поради това е на становище, че наказание лишаване от свобода определено под минимума предвиден в закона ще изпълни целите по чл.36 от НК. Счита, че са налице предпоставките на чл.66 от НК и изтърпяването на това наказание следва да бъде отложено с подходящ изпитателен срок, който срок счита, че ще въздейства предупредително спрямо подс.И..

Защитникът на подсъдимия –адв.Л. не оспорва фактическата обстановка възприета от обвинението. Изразяват становище, че е налице значителен превес на смекчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства, като чисто съдебно минало към момента на извършване на деянието, добри характеристични данни, семейно положение, признанието на вината, както и отдалечеността във времето на извършеното деяние. Застъпва се твърдението, че дълго време подсъдимият е търпял негодите на продължителното разследване в качеството на обвиняем. С оглед на това, защитникът пледира за приложение на разпоредбата на чл.58а от НК във вр. с чл.55, ал.1 от НК след отчитане на посочените по-горе многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства и определяне на наказание под минималния размер предвиден за съответното престъпление. С оглед на това застъпва становище, че кумулативно предвиденото наказание конфискация не следва да бъде налагано. Намира също, че изпълнението на определеното наказание, следва да бъде отложено по реда на чл.66 от НК, предвид чистото съдебно минало на подсъдимият към инкриминирания период, както и че същото ще постигне изцяло поправителен ефект спрямо него.

Подсъдимият И.Б.Е. признава всички факти и обстоятелства, изложени в обвинителния акт, като изразява съжаление за извършеното и се солидаризира с искането на упълномощеният си защитник по отношение на наказанието, заявявайки, че следва да се грижи за семейството си. В последната си дума моли съдът да определи справедливо наказание.

За съвместно разглеждане в наказателното производство не е приет граждански иск.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени в тяхната съвкупност, съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият И. Г. И. е роден на *****г. в гр. П.. Живее в гр.П.. б., български гражданин е. Със завършено средно образование, разведен. Към момента е безработен. Видно от приложените по делото писмени доказателства-свидетелство да съдимост, същият към инкриминирания период не е бил осъждан.

Първоначално подс.И. бил ***** на фирма „ВAB 01“ ЕООД, като производствената база се намирала в гр.Пловдив, ул.“Г. Бенев“ № 7. Основният предмет на дейност бил произвеждане на кухненско оборудване и търговия с уреди за кухни. Поради задлъжнялост на горепосочената фирма, И. помолил своя приятел свидетеля А.А., на който бил кум да регистрира на свое име друга фирма, с която да продължи да произвежда кухненско оборудване. Свидетелят А. приел и така било регистрирано дружество „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД по фирмено дело № 4342/2005г. на Пловдивския Окръжен съд. Макар че се водел ***** на това дружество, св.А. реално работел като ***** и ***** на фирмата до 2012г., когато заминал със семейството си за Германия. За този период той подписвал представени му от подс.И. и други служители документи формално. За оперативната дейност на фирмата св.А. издал пълномощно на подсъдимия, който фактически се водел неин ***** и реално се разпореждал с имуществото.

През 2013г. св.А. се върнал в България и по предложение на подс.И. прехвърлил фирмата на посочения от него купувач св.Ю.А., като последният получил за това 500 лв. от И..

Счетоводно „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД се обслужвало от счетоводната кантора на св.Н.Г. от гр.София, ул.*****, за което бил сключен договор за абонаментно счетоводно обслужване, като ежесечно била издавана фактура за счетоводното обслужване. Съгласно дадено пълномощно с електронен подпис на свидетелката по интернет били подавани справки – декларации, ведно с дневниците за покупки и продажби в ТД на НАП – Пловдив. Осчетоводяването на фактурите на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД се извършвало в кантората в гр.София от свидетелката и от служители в офиса. Счетоводните документи се изпращали от служители от „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД по СПИДИ като имало и случаи да се изпращат фактури и по имейл. След продажбата на дружеството на св.А. счетоводното

обслужване било преустановено и всички счетоводни документи били предадени на подс.И.. Св.Г. или служители в кантората въвеждали в счетоводната програма всички изпратени по пощата документи, включително и тези по ел.поща, генериращи справки - декларации по ЗДДС и дневници, които подавали.

В резултат на подаваните пред ТД на НАП гр.Пловдив справки - декларации по ЗДДС, на свидетелите Ф.Т. и И.У. – ***** към ТД на НАП – Пловдив било възложено извършване на ревизия на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД за определяне на задължения по ЗДДС и ЗКПО за периода 01.12.2010г. до 31.12.2012г. В хода на ревизията били извършени насрещни проверки за издадените фактури на доставчиците на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД, а именно „Техно Билд,, ЕООД, „Бида 19“ ЕООД, „*** 1991“ ЕООД , „Мимтрейд 2010“ ЕООД, „Бордо строй“ ЕООД. Общото при тези дружества било , че били deregистрирани по ЗДДС, като не били представени необходимите счетоводни документи доказващи предаване и приемане на стоки между тях и „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД с пълномощник подс.И.. Ревизията приключила с ревизионен доклад и ревизионен акт, с които били установени задължения в размер на 28423,70лв. В хода на проведеното досъдебно производство също не се събрали доказателства , от които да се направи извод за реалност на извършените по фактурите доставки. Нито един от свидетелите, който по документи се води ***** на споменатите по-горе фирми или пък негов пълномощник не твърди, че познава подс. И. И. или че е имал някакви облигационни отношения с него.

Св.Г. не е знаела дали са верни подадените от И. данни, т.е. чрез подадените от нея до данъчните органи неверни документи тя е служила за „оръдие“ на подсъдимия за престъпленията, описани по-долу в ролята на посредствен извършител, тъй като не е съзнавала и знаела за елементите от фактическите състави на тези престъпления.

При проведеното разследване се проверили всички обстоятелства за това действително ли са извършени сделките от „Техно Билд,, ЕООД, „Бида 19“ ЕООД, „*** 1991“ ЕООД , „Мимтрейд 2010“ ЕООД, „Бордо строй“ ЕООД или издадените фактури са фиктивни, редовно ли е водено счетоводството на доставчика. Счетоводствата на дружествата - доставчик не представили доказателства по време на ревизията и липсвали доказателства за отразяването на данъка, като задължение по сметка 4532 „ДДС за внасяне“ при редовно водено счетоводство. Поради това не бил завършен фактическия състав на начисляването на данъка по чл.82, ал.1 от ЗДДС и липсвала необходима предпоставка за възникване на право на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС. Съгласно разпоредбите на чл.51 от ДОПК и чл.55 от ТЗ, редовно водените счетоводни книги и записвания в тях са доказателства за удостоверените факти и действия. Това предполага като доказателство за установяване на търговски сделки да се използва редовно водене на счетоводна отчетност от страните по търговската сделка.

Съгласно чл.70, ал.5 от ЗДДС /в сила от 01.01.2007 г./ правото на приспадане на данъчен кредит не е на лице за данък, който е начислен неправомерно. От цитираните по-горе текстове е видно, че за да е налице право на приспадане на данъчен кредит, задължително условие е наличието на доставка. При това положение е видно, че не е налице извършването на доставка на стока и не е реализиран предмета на въпросните доставки, тъй като издадените фактури от цитираните по -горе доставчици не документират извършването на реална доставка. След като не е на лице действително реално извършена доставка, няма възникнало и данъчно събитие, т.е. не е имало основание ДДС да бъде начислен. Издадените първични счетоводни документи сами по себе си не означават наличието на извършени доставки по смисъла на ЗДДС. След като е налице издаването на фактури без да е налице доставка, то в случая не може да се говори за данъчно събитие, което да бъде предмет на облагане с ДДС.

Констатирано било, че с притежаваните от „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД и представени от подс.И. фактури не се документирали реални доставки на стоки по смисъла на чл.6 от ЗДДС и наличие на данъчно събитие по чл.25, ал.1 от ЗДДС. Липсата на реално извършени доставки на стоки, означава и липса на облагаема доставка по смисъла на чл.12, ал.1 от ЗДДС. В този смисъл, тъй като по безспорен начин се доказва липсата на доставка за „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл.70, ал.5 от ЗДДС - не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно. Без доказателства за извършване на доставките на стока не може да бъде прието за доказано, че съществува изпълнение на дължимата от продавача престация.

Така, за инкриминирания период месец януари 2011г. – 14.06.2012г. подсъдимият И., в качеството си на пълномощник на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери през следните данъчни периоди, както следва:

Данъчен период месец март 2011г.

За този период била представена фактура с издател и доставчик „Мимтрейд“ ЕООД, и която била вписана в дневника за покупки на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД, който бил с невярно съдържание: фактура с № 2397/17.03. 2011г. с начислен данък при доставка с право на пълен данъчен кредит в размер на 1001.00лв. Доставка по тези фактура не била извършена, което се установява от показанията на свидетелите У. и Т. /т.1 л.30 и л.32/, Б. /т.1 л.64/ и от заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза.

На 13.04.2011г. въз основа на така предоставените и оформени документи била подадена СД по ЗДДС, с вх. № 16001706944, в която подс. И. като пълномощник чрез свидетелката Г. с квалифициран електронен подпис потвърдил неистина в раздел „Б“ от същата, относно размера на получени доставки и начислен ДДС по доставките с право на пълен данъчен кредит в размер на 6388,85 лв., а действително установения бил 5387,85 лева, като е

приспаднал не следващ се данъчен кредит в размер на 1001,00 лева.

Данъчен период месец юли 2011г.

И за този период подс.И. представил следните фактури с посочен доставчик „Технобилд“ ЕООД, които били вписани в дневника за покупки на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД, който бил с невярно съдържание: фактура с № 786/08.06.2011г., с данъчна основа 10500,00лв и ДДС в размер на 2100,00лв.- фактура № 802/20.07.2011г. с данъчна основа 9750,00лв. и ДДС в размер на 1950,00лв. и фактура № 816/25.07.2011г. с данъчна основа 9750,00лв. ДДС в размер на 1950,00лв., реално да бъдат доставки по тези фактури.

На 12.08.2011г. въз основа на така представените и оформени документи била подадена справка – декларация по ЗДДС № 16001780026, в която подс. И. И. като пълномощник, чрез свидетелката Г. с квалифициран електронен подпис потвърдил неистина в раздел „Б“ от същата относно размера на получени доставки и начислен ДДС и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 12762,39лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне 6762,39лв. като е приспаднал неследващ се данъчен кредит в размер на 6000лв.

Доставки по тези фактури не били извършени, което се установява от показанията на свидетелите У. и Т. /т.1 л.30 и л.32/, св. Е.С. /т.1 л.285/ и от заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза.

Данъчен период месец август 2011г.

И за този период подсъдимият представил следните фактури с посочен доставчик „Технобилд“ ЕООД, които били вписани в дневника за покупки на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД, който бил с невярно съдържание:

- фактура № 833/02.08.2011г. с данъчна основа 7000,00лв. и ДДС в размер на 1400,00лв.

- фактура № 870/31.08.2011г. данъчна основа 9490,00лв. и ДДС в размер на 1898,00лв., без реално да бъдат извършени никакви доставки.

На 12.09.2011г. въз основа на така представените и оформени документи била подадена справка – декларация по ЗДДС № 16001792125, в която И. като пълномощник чрез свидетелката Г. с квалифициран електронен подпис потвърдил неистина в раздел „Б“ от същата относно размера на получени доставки и начислен ДДС и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 7666,61 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне 4368,61лв. като е приспаднал неследващ се данъчен кредит в размер на 3298,00 лв.

Доставки по тези фактури не били извършени, което се установява от показанията на свидетелите У. и Т. /т.1 л.30 и л.32/, св. Е.С. /т.1 л.285/ и от заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза.

Данъчен период месец ноември 2011г.

И за този период подс.И. представил следните фактури с посочен

доставчик „Бордо Строй“ ЕООД, които били вписани в дневника за покупки на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД, който бил с невярно съдържание: фактура с № 1525/08.11. 2011г., с данъчна основа 9350.00лв и ДДС в размер на 1870,00лв.

- Фактура № 1528/14.11.2011г. с данъчна основа 6750,00лв. и ДДС в размер на 1350,00лв.

- Фактура № 1530/18.11.2011г. с данъчна основа 11425,00лв. ДДС в размер на 2285,00лв., без реално да бъдат извършени доставки по тези фактури.

На 13.12.2011г. въз основа на така представените и оформени документи била подадена справка – декларация по ЗДДС № 16001846405, в която И. като пълномощник чрез свидетелката Г. с квалифициран електронен подпис потвърдил неистина в раздел „Б“ от същата относно размера на получени доставки и начислен ДДС и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 8333,59 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне 6187,56 лв. като е приспаднал неследващ се данъчен кредит в размер на 5505,00 лв.

Доставки по тези фактури не били извършени, което се установява от показанията на свидетелите У. и Т. /т.1 л.30 и л.32/, Е.К. /т.1 л.63/, Н.Н. /т.1 л.64/, В.К. / т.1 л.67/ и от заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза.

Данъчен период месец декември 2011г.

И за този период подс.И. представил следната фактура с посочен доставчик „Бордо Строй“ ЕООД, която била вписана в дневника за покупки на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД, който бил с невярно съдържание: фактура с № 1547/12.12. 2011г., с данъчна основа 6505.00лв и ДДС в размер на 1301,00лв. без реално да бъде извършена доставка по нея.

На 13.01.2012г. въз основа на така представените и оформени документи била подадена справка – декларация по ЗДДС № 16001863487, в която подс. И. Г. И. като пълномощник, чрез свидетелката Г. с квалифициран електронен подпис потвърдил неистина в раздел „Б“ от същата относно размера на получени доставки и начислен ДДС и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 6764,12 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне 1880,85 лв. като е приспаднал неследващ се данъчен кредит в размер на 1301,00 лв.

Доставка по тези фактура не е била извършена, което се установява от показанията на свидетелите У. и Т. /т.1 л.30 и л.32/, Е.К. /т.1 л.63/, Н.Н. /т.1 л.64/, В.К. / т.1 л.67/ и от заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза.

Данъчен период месец март 2012г.

И за този период И. представил следната фактура с посочен доставчик „Бида 19“ ЕООД, която била вписана в дневника за покупки на

„АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД, който бил с невярно съдържание: фактура с № 163/02.03. 2012г., с данъчна основа 6100.00лв и ДДС в размер на 1220,00лв., без реално да бъде извършена доставка по нея.

На 11.04.2012г. въз основа на така представените и оформени документи била подадена справка – декларация по ЗДДС № 16001917888, в която подс. И. като пълномощник чрез свидетелката Г. с квалифициран електронен подпис потвърдил неистина в раздел „Б“ от същата относно размера на получени доставки и начислен ДДС и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 4416,48 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне 1405,85 лв. като е приспаднал неследващ се данъчен кредит в размер на 1220,00 лв.

Доставка по тази фактура не била извършена, което се установява от показанията на свидетелите У. и Т. /т.1 л.30 и л.32/, А.А. /т.1 л.83/, П.П. /т.1 л.88/, В.З. / т.1 л.284/ и от заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза.

Данъчен период месец май 2012г.

И за този период подс.И. представил следната фактура с посочен доставчик „*** 1991“ ЕООД, която била вписана в дневника за покупки на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД, който бил с невярно съдържание: фактура с № 109/17.05.2012г., с данъчна основа 8670.00лв и ДДС в размер на 1734,00лв., без реално да бъде извършена доставка по нея.

На 14.06.2012г. въз основа на така представените и оформени документи била подадена справка – декларация по ЗДДС № 16001966152, в която И. като пълномощник чрез свидетелката Г. с квалифициран електронен подпис потвърдил неистина в раздел „Б“ от същата относно размера на получени доставки и начислен ДДС и е променил резултата за периода като е декларирал ДДС за възстановяване в размер на 3776,11 лв. вместо действително установеното ДДС за внасяне 2042,11 лв. като е приспаднал неследващ се данъчен кредит в размер на 1734,00 лв.

Доставка по тази фактура не била извършена, което се установява от показанията на свидетелите У. и Т. /т.1 л.30 и л.32/, Р.М. /т.1 л.101/, Д.Х. / т.1 л.112/, К.П. /т.1 л.143/, П.В. /т.1 л.295/ и от заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза.

За всички посочени фактури и описаните в тях сделки, следва да се отбележи следното: за да се признае една сделка за действително осъществена по фактура трябва да отговаря на следните условия:

- Получателят на доставката, за която е начислен данъкът, е регистрирано лице по ЗДДС към датата на възникване и данъчното събитие и датата на издаването на фактурата;

- Данъкът на доставката да е начислен от доставчика по смисъла на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, като:

- 1. Издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен

ред;

- 2. Включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларация за този данъчен период;
- 3. Посочи документа по т.1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период.
- Прехвърляне на собственост върху стоки или извършване на услуга /реална осъществена доставка на стока или услуга/,
- Техническа и кадрова обезпеченост на доставчика,
- Произход на стоката не е елемента на фактическия състав на чл.68 от ЗДДС, но е пряко свързан с наличието на реалност на доставките,
- Доставката, по която е начислен данъка, е облагаема към датата на възникване на данъчното събитие,
- Получената стока /услуга се използва или ще бъде използвана за извършване на облагаеми доставки от получателя,
- Получателя притежава оригинален данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.114 и чл.115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред .

Така, нито една от описаните по-горе сделки не отговаря на тези изисквания. Нито една от посочените фирми не е осъществила реална доставка към управляваната от подсъдимия с пълномощно фирма. Тези фирми нямат материално-техническа и кадрова обезпеченост на доставките. При проведеното разследване не били представени доказателства за произход на доставените стоки и предходни доставчици, нито пък били представени съпътстващи документи – приемо-предавателни протоколи, стокони и складови разписки, транспортни документи. Посочените в счетоводните документи лица като собственици на фирмите доставчици, са лица със занижен социален статус, социално слаби, които срещу заплащане са се съгласили на тяхно име да бъдат регистрирани фирми, за дейността на които нямат никаква представа и които не са подписвали никакви документи.

Освен нарушения по ЗДДС, подс.И. като пълномощник на „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД е извършвал нарушения и по ЗКПО, тъй като на 30.03.2012г е избегнал установяването и плащането на данъчно задължение в големи размери 8364.70 лв. за календарната 2011г като в ГДД вх.№ 1600И0076842/30.03.2012г. подадена пред ТД на НАП-Пловдив Пловдив по електронен път, с класифициран електронен подпис с физически носител на подписа Н.И.Г. е потвърдил неистина, относно счетоводен финансов резултат - загуба 8589.96лв в част IV т.3.2 от декларацията а действително установеното е данъчна /облагаема / печалба в размер на 85525лв и е променил резултата за финансовата година , като в част IV т.11 е декларирал корпоративен данък за внасяне 0,00лв а в действително установения корпоративен данък за внасяне е 8364,70 лв.

Така описаната фактическа обстановка се доказва несъмнено от самопризнанието на подсъдимият И. Г. И., направено в хода на съдебното следствие по реда на чл.371, т.2 от НПК, които следва да се кредитират като напълно подкрепени от събраните в досъдебното производство писмени и гласни доказателства. Последните от своя страна са съответни помежду си и с другите доказателства и следва напълно да се кредитират. Такова е отношението на съда и към заключението на съдебно-счетоводната експертиза, изготвена от вещото лице Т.Б./ в том 1, л. 189-205 от д.п./, което е обективно и компетентно изготвено. Настоящата инстанция намира, че следва да бъде възприето с доверие.

Съдът не намира противоречия между събраните доказателства, които да разколебават приетите за установени факти. Разпитаните в досъдебното производство свидетели Т. и У., установява какво са констатирали във връзка с извършената данъчна проверка на „Акил Индустри“ ЕООД и за сделките осчетоводени през проверявания период с дружествата-контрахенти. Самата св.Н.И.Г. подробно обяснява каква е била нейната ангажираност за счетоводното обслужване на фирмата, представлявана от подс.И. И., както и нейните ангажименти във връзка с попълването на отчетни регистри и подаването на справки декларации, както и всички други данъчни документи пред ТД на НАП-Пловдив. Всъщност, тази свидетелка установява, че за изготвянето на документите е използвала счетоводни документи, които са й били представяни или изпращани за осчетоводаване от подсъдимия чрез курирската фирма или по имейл и нито тя, нито служители в кантората й са знаели дали са верни данните отразени в представените им документи. В подкрепа на показанията на св.Г. е и представения договор за счетоводно обслужване/ на л.47, т. 1 от д.п./. Разпитаният св. А.А., установява каква е била дейността на дружеството, кога и как същото е прехвърлено на трети лица, както и това каква е била конкретната ангажираност на подс. И. в извършените сделки след 2007г. Фиктивността на описаните във инкриминираните фактури сделки се установява от показанията на свидетелите Ю.А., И.М., Е.К., Н.Н., М.Б., А.А., *** М., С.Д., Т.Т.. В допълнение на свидетелските показания са и писмените доказателства- копия от РА, справки декларации, протоколи за насрещни проверки.

При така описаната по-горе фактическа обстановка, съдът счита, че подсъдимият И. Г. И. е осъществил изцяло от обективна страна състава на вмененото му/описано по-горе/ престъпление по **чл. 255, ал. 3 във връзка с ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7, във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК.**

От обективна страна е безспорно установено, че подс.И. И. като представляващ „АКИЛ ИНДУСТРИ“ ЕООД е годен субект на престъплението по чл.255, ал.3 от НК. В това си качеството същият е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, като това е извършено чрез използване на документи с невярно съдържание -дневници за покупките

на дружеството, в който са отразени данъчни фактури по доставки с право на пълен данъчен кредит, без да са налице доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС, като е потвърдил и неистина в писмени декларации, подадени пред ТД на НАП-Пловдив, които се изискват по силата на закон и правилник за приложението му- съгласно чл.125, ал.1 от ЗДДС и чл.116, ал.1 от ППЗДДС относно данъчната основа за получените доставки, където е деклариран значително по-голям ДДС за приспадане. В справките декларации за инкриминирания данъчен период 13.01.2011г.-14.06.2012г., чрез действията на подсъдимия, са включени фактури за получени доставки, без да са били налице сделки и с това е целяно да бъде признат и приспаднат данъчен кредит за начислен ДДС. В случая не е било налице данъчно събитие – доставка на стоки и услуги, извършена от данъчнозадължени лица по ЗДДС. Лъжливото документиране на търговски сделки по фактурите и предаването им за осчетоводяване е в причинна връзка с постигането на резултата по СД, чрез които е избегнато плащането на ДДС към бюджета. В съставените и представени в последствие пред НАП справки-декларации, във всеки един от инкриминираните периоди, е потвърдена неистина относно размера на получените доставки.

С действията си на 30.03.2012г. подс. И. е избегнал установяване и плащане и на данъчни задължения в размер на 8364,70 лева, представляващи корпоративен данък за финансовата 2011г., като е потвърдил неистина относно финансовата резултат в декларацията по ЗКПО – декларина е загуба в размер на 8589,96 лв., а действително установеното е облагаема печалба в размер на 85525.00лв и по този начин е променил резултата, като е декларирал корпоративен данък за внасяне 0,00 лева, а действително установеният е 8364,70 лева.

Извършеното от подсъдимият И. е при условията на посредствено извършителство –чрез използването на лице, което не е съзнавало намеренията на подсъдимия, а именно свидетелката Н.И.Г., ангажирана със счетоводното обслужване на фирмата. Изготвяйки СД и Дневника за покупки, включвайки издадените през инкриминирания период от „Акил Индустри“ ЕООД фактури, свидетелката Г., не е била наясно и не е съзнавала, че в постъпващите документи е налице невярна информация за фиктивни доставки. Тя не е имала и задължение да извършва проверки за описаните доставки, а се е водила от представените ѝ от подс. И. документи. По този начин свидетелката е използвана за реализиране на престъпната дейност от подс.И.. Безспорно е, че последният е лицето, което е вземало управленски решения във връзка с дейността на представляваното дружество.

Чрез водене на счетоводна отчетност с невярно съдържание – дневник за покупки и ползване на счетоводни документи с невярно съдържание – данъчни фактури, и деклариране на неверни данни при подаване на дължимите справки-декларации по ЗДДС и по ЗКПО, подсъдимият, при условията на посредствено извършителство, е редуцирал дължимия данък. В дневниците за покупки фигурирали фактури, по които представляваното от

него дружество се явявало купувач и като такъв било заплатило ДДС. Той представлявал данъчен кредит, който подлежал на приспадане. В тях били включени фактури за недействителни доставки. С това се целяло да се промени съотношението между начисления данък от регистрираното лице и данъчния кредит така, че резултатът за данъчния период да представлява данък за възстановяване, а не данък за внасяне или да се намали последния. По този начин подсъдимият е целял да осуети установяването на данъчни задължения по ЗДДС и корпоративен данък за финансовата 2011г. и да избегне тяхното плащане.

Точния размер на декларирания и действително установения данък е определен от приетата съдебно-счетоводна експертиза, от която е видно, че избегнатите данъчни задължения са в особено големи размери по смисъла на чл.93, т.14 от НК- **в общ размер от 28423,70 лв.**, представляващи дължим данък върху добавената стойност **в размер на 20059 лв.** и корпоративен данък за финансовата 2011 г. в размер на **8364,70 лв.** Поради това настоящата инстанция счита ,че е реализиран по-тежкия състав на престъплението *по чл.255, ал.3 от НК.*

Налице е усложнена форма на престъпна дейност по чл.26, ал.1 от НК, тъй като с действията си подсъдимият И. И. е извършил отделни деяния, които осъществяват поотделно състава на едно и също престъпление, извършени са през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при однородност на вината, при което последващото се явява продължение на предходното от обективна и субективна страна.

От субективна страна това деяние е извършено при пряк умисъл, тъй като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е целял тяхното настъпване. Същият е съзнавал, че отразените във фактурите обстоятелства са неверни и в резултат на действията му се избягва плащането на данъчни задължения, като е целял това.

По отношение на наказанието:

За престъплението по по чл.255, ал.3 от НК законодателят е установил граници на наказанието лишаване от свобода от три до осем години, както и конфискация на част или цялото имущество на виновния. С оглед императивната норма на чл.373, ал.2 от НПК, съдът следва да определи наказанията при условията на чл.58а от НК. В конкретния случай, съдът отчете множество смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства каквито са: чистото му съдебно минало към инкриминирания период, признанието на вината, изразеното съжаление за извършеното, съдействието на органите на разследването в хода на досъдебното производство, добрите характеристични данни, семейната му ангажираност, както и изключително продължителния период от довършване на деянията, до настоящия момент – десет години, за което време не е била реализирана наказателна отговорност прямо подс. И. и същият е търпял негативите на продължаващото спрямо

него преследване - първо административно, после и наказателно. Отделно от това следва да се отбележи, че общия размер на данъчните задължения в случая 28423,70 лв., макар и да покрива критерия особено големи размери, е значително по-малък от обичайните случаи за този вид престъпления. Отчитайки горните обстоятелства, съдът прие, че в случая са налице многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимият И. обстоятелства, които в своята съвкупност намаляват обществената опасност на извършеното по начин, че и най-лекото предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко. Изложените обстоятелства обуславят определяне на наказание при условията на чл.55 от НК. В настоящия случай, определянето на санкциите при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК се явява по-благоприятно за дееца, тъй като нормата на чл.58а, ал.1 от НК установява редукция единствено на наказанието „лишаване от свобода“, а в случаите на чл.55, ал.3 от НК е възможно кумулативните наказания, каквото се явява конфискацията на имущество, да не бъде налагано. Ето защо и с оглед наличието едновременно на условията по чл.58а, ал.1 от НК и на чл.55 от НК, както и предвид това, че определянето на наказанието по чл.55 от НК се явява по-благоприятно за подсъдимия, то във вр. чл.373, ал.2 от НПК вр. чл.58А, ал.4 вр. с чл.55, ал.1, т.1 от НК, съдът наложи на подс.И. Г. И. наказание „лишаване от свобода“ под минималния предвиден в закона размер, а именно **ЕДНА ГОДИНА и ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**.

По отношение на кумулативното наказание конфискация на част и цялото имущество на виновния, съдът е на становище, че същото не следва да се налагат, предвид всички отчетени по-горе смекчаващи вината обстоятелства, най-вече изключителната продължителност на производството спрямо него. Настоящият състав прие, че целите на наказанието ще се изпълнят и без да се определя посоченото наказание по отношение на подсъдимия И. и на основание чл.55, ал.3 от НК не наложи същото.

Изпълнението на така наложеното на подс.И. Г. И. наказание лишаване от свобода от една година и шест месеца, според настоящия състав следва да бъде отложено при условията на чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила. Според съда, са налице предпоставките за условно осъждане на подсъдимия и не се налага наказанието лишаване от свобода да бъде изтърпявано ефективно, с оглед чистото му съдебно минало към инкриминирания период и процесуалното му поведение, а и поради това, че по този начин в достатъчна степен ще се съдейства за постигане целите на индивидуалната превенция. За определяне размера на наказанието, както и начина на неговото изтърпяване, съдът отчете и изминалия значителен период от време от извършване на деянието, както и продължителността на наказателното производство, което без съмнение не се дължи на поведение на подсъдимия. Разумната продължителност на наказателното производство винаги е съществен фактор, повлияващ преценката за смекчаване на наказанието, при това не само досежно намаляване на неговия размер, но и с оглед отлагане изпълнението

на наложеното по реда на чл.66, ал.1 от НК. Този подход е и в съгласие с практиката на Европейския съд по правата на човека относно приложението на чл.6, т.1 от ЕКПЧ в аспекта на разумната продължителност на наказателното производство и необходимостта от прилагане на компенсаторен механизъм за поправяне на нарушението по този текст.

Затова, отчитайки значението и тежестта на посочените обстоятелства, както и данните за процесуално поведение на подсъдимия, настоящият състав намира, че определеното му наказание, се явява съобразено с целите, визирани в чл.36, ал.1 от НК и на степента на обществена опасност на деянието и дееца.

На основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимият И. следва да заплати по сметка на ОДМВР -Пловдив направените разноски в хода на досъдебното производство в размер на 444,63 лева.

Причини за извършване на престъплението са незачитането на установения финансов ред.

Мотивиран от горното, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :